

LOUWE, Luc (eigenlijk Luc-Henri) van (Zarren 5 mei 1904 – Veurne 28 november 1968).

Stichtte tijdens zijn studies aan het college in Tielt een bond van het **Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond** in zijn geboortedorp. Van Louwe moest ten gevolge hiervan in 1919 het college verlaten en zette zijn middelbare studies voort in Eeklo. Hij onderbrak zijn rechtenstudie aan de Katholieke Universiteit Leuven voor zijn legerdienst. Nadien trok hij naar de vernederlandse cursussen van de Rijksuniversiteit Gent waar hij in 1930 de graad van doctor in de rechten haalde. Na juridisch adviseur van de Belgische **Boerenbond** te zijn geweest, vestigde hij zich in 1933 als advocaat in Tor-

hout, waar hij in 1936 plaatsvervangend vrederechter en in 1953 vrederechter werd, in 1956 in Tielt.

Van Louwe engageerde zich in de gezinsbeweging, waarin hij de drijvende kracht voor de Vlaamse zelfstandigheid werd. Op zijn initiatief kwam in de Bond van Kroostrijke Gezinnen een Vlaams Centraal Comité tot stand, waarmee de splitsing in een stroomversnelling terechtkwam. In oktober 1959 werd er, na veel twistgesprekken en bijeenkomsten, een overeenkomst gesloten met de Waalse bondsleiders, waardoor autonome Vlaamse en Waalse bonden tot stand konden komen. Toen voorzitter Leo Scheere in december 1959 ontslag nam werd Van Louwe waarnemend voorzitter. Na de verkiezing van Frans van Mechelen in februari 1960 werd Van Louwe ondervoorzitter van de vereniging die nu **Bond van Grote en van Jonge Gezinnen** heette. Van Louwe hielp verder mee aan de uitbouw van de federalisering. Tot zijn belangrijkste initiatieven behoren het landdag-thema 1960 "Gezin en Cultuur" en de oprichting van de vereniging zonder winstoogmerk Gezinsvacantie.

LITERATUUR: 'In memoriam Luc van Louwe', in *De Bond* (6 december 1968); – 'Luc van Louwe: Trouw aan zijn volk, drijvende kracht in zijn leven', in *De Bond* (13 december 1968); – 1920-1980 *Zestig jaar gezinsbeweging in Vlaanderen*, 1980.

GASTON DURNEZ